

Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (prvi senat)

z dne 6. oktobra 2021 *

„Predhodno odločanje – Območje svobode, varnosti in pravice –
Okvirni sklep 2005/214/PNZ – Izvršba denarnih kazni – Načelo vzajemnega priznavanja –
Člen 5(1) – Kršitve, pri katerih se odločbe o kazni priznajo in izvršijo brez preverjanja dvojne
kaznivosti dejanja – Člen 5(3) – Kršitve, pri katerih lahko država članica priznanje in izvršitev
odločb o kazni pogojuje z dvojno kaznivostjo ravnanja – Preverjanje, ki ga država članica izvršitve
opravi nad pravno opredelitvijo kršitve, ki jo je država članica izdajateljica podala v potrdilu,
priloženem odločbi o kazni“

V zadevi C-136/20,

katere predmet je predlog za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 267 PDEU, ki ga je
vložilo Zalaegerszegi Járásbíróság (okrajno sodišče v Zalaegerszegu, Madžarska) z odločbo z dne
12. marca 2020, ki je na Sodišče prispela 12. marca 2020, v postopku v zvezi s priznanjem in
izvršbo denarne kazni, naložene

LU,

SODIŠČE (prvi senat),

v sestavi J.-C. Bonichot, predsednik senata, R. Silva de Lapuerta (poročevalka), podpredsednica
Sodišča, L. Bay Larsen, sodnik, C. Toader, sodnica, in N. Jääskinen, sodnik,

generalni pravobranilec: J. Richard de la Tour,

sodni tajnik: A. Calot Escobar,

na podlagi pisnega postopka,

ob upoštevanju stališč, ki so jih predložili:

- za madžarsko vlado M. Z. Fehér in R. Kissné Berta, agenta,
- za češko vlado M. Smolek, J. Vlácil in T. Machovičová, agenti,
- za špansko vlado S. Jiménez García, agent,
- za avstrijsko vlado A. Posch, J. Schmoll in C. Leeb, agenti,

* Jezik postopka: madžarščina.

– za Evropsko komisijo M. Wasmeier in L. Havas, agenta,

po predstavitvi sklepnih predlogov generalnega pravobranilca na obravnavi 20. maja 2021

izreka naslednjo

Sodbo

- 1 Predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na razlago člena 5(1) Okvirnega sklepa Sveta 2005/214/PNZ z dne 24. februarja 2005 o uporabi načela vzajemnega priznavanja denarnih kazni (UL 2005, L 76, str. 16), kakor je bil spremenjen z Okvirnim sklepom Sveta 2009/299/PNZ z dne 26. februarja 2009 (UL 2009, L 81, str. 24) (v nadaljevanju Okvirni Sklep 2005/214).
- 2 Ta predlog je bil vložen v okviru postopka, ki ga je Bezirkshauptmannschaft Weiz (okrajno glavarstvo v Weizu, Avstrija) začelo v zvezi s priznanjem in izvršbo – na Madžarskem – odločbe o denarni kazni, ki je bila osebi LU, madžarski državljanke, naložena zaradi kršitve, ki jo je storila v Avstriji.

Pravni okvir

Pravo Unije

- 3 V uvodnih izjavah 1, 2 in 4 Okvirnega sklepa 2005/214 je navedeno:
 - „(1) Evropski svet je na zasedanju v Tampereju 15. in 16. oktobra 1999 potrdil načelo vzajemnega priznavanja, ki mora postati temelj pravosodnega sodelovanja tako v civilnih kot v kazenskih zadevah znotraj Unije.
 - (2) Načelo vzajemnega priznavanja je treba uporabljati za denarne kazni, ki jih izrečejo pravosodni ali upravni organi, da bi olajšali izvršbo takšnih kazni v državah članicah, razen v državi, kjer je bila kazen izrečena.

[...]

 - (4) Ta okvirni sklep mora zajemati tudi denarne kazni, izrečene za prekrške v cestnem prometu.“
- 4 Člen 1 tega okvirnega sklepa, naslovljen „Opredelitve“, določa:

„V tem okvirnem sklepu:

 - (a) ‚odločba‘ pomeni dokončno [pravnomočno] odločbo, s katero je fizični ali pravni osebi naloženo plačilo denarne kazni, pri čemer gre za odločbo:

[...]

 - (ii) organa države izdajateljice, razen sodišča, v zvezi s kaznivim dejanjem po pravu države izdajateljice, pod pogojem, da je zadevna oseba imela možnost zadevo predložiti v razsojanje sodišču, ki je pristojno zlasti za kazenske zadeve;

- (iii) organa države izdajateljice, razen sodišča, za dejanja, ki se po pravu države izdajateljice kaznujejo ker pomenijo kršitev pravnih predpisov, pod pogojem, da je zadevna oseba imela možnost zadevo predložiti v razsojanje sodišču, ki je pristojno zlasti za kazenske zadeve;

[...]

- 5 Člen 4(1) navedenega okvirnega sklepa določa:

„Odločbo skupaj s potrdilom iz tega člena[...] je mogoče posredovati pristojnim organom države članice, v kateri ima fizična ali pravna oseba, zoper katero je bila izdana odločba, premoženje ali dohodek, tam običajno prebiva ali ima, v primeru pravne osebe, tam registriran sedež.“

- 6 Člen 5 Okvirnega sklepa 2005/214, naslovljen „Področje uporabe“, v odstavku 1, triintrideseta alineja, in odstavku 3 določa:

„1. Če so naslednje kršitve kaznive v skladu z opredelitvijo po zakonodaji države izdajateljice, imajo pod pogoji iz tega okvirnega sklepa in brez preverjanja dvojne kaznivosti dejanja, za posledico priznanje in izvršbo odločb:

[...]

- ravnanja, ki so v nasprotju s predpisi o varnosti v prometu, vključno s kršitvami pravil o številu ur vožnje in času počitka, ter predpisov o nevarnem blagu.

[...]

3. Država izvršiteljica lahko pri kršitvah, razen tistih iz odstavka 1, prizna in izvrši odločbo pod pogojem, da gre za odločbo v zvezi z ravnanjem, ki bi po pravu države izvršiteljice predstavljalo kršitev, ne glede na to, kateri so njegovi elementi oziroma kako je opisano.“

- 7 Člen 6 tega okvirnega sklepa določa:

„Pristojni organi v državi izvršiteljici priznajo odločbo, ki jim je bila posredovana v skladu s členom 4, brez nadaljnjih formalnosti in nemudoma ukrenejo vse potrebno za njeno izvršbo, razen če pristojni organ sklene, da bo uveljavljal enega izmed razlogov za zavrnitev priznanja ali izvršbe, ki so predvideni v členu 7.“

- 8 Člen 7 navedenega okvirnega sklepa, naslovljen „Razlogi za zavrnitev priznanja ali izvršitve“, določa:

„1. Pristojni organi v državi izvršiteljici lahko zavrnejo priznanje in izvršbo odločbe, če potrdilo iz člena 4 ni predloženo, je nepopolno ali očitno ne ustreza odločbi.

2. Poleg tega lahko pristojni organ v državi izvršiteljici priznanje ali izvršbo odločbe zavrne, če:

[...]

(b) se v katerem od primerov iz člena 5(3) odločba nanaša na dejanja, ki po pravu države izvršiteljice ne bi predstavljala kršitve;

[...]

3. Preden pristojni organ v državi izvršiteljici v primerih iz odstavkov 1 in 2(c), (g), (i) in (j) odloči, da bo bodisi v celoti bodisi delno zavrnil priznanje in izvršbo odločbe, se na kakršen koli primeren način posvetuje s pristojnim organom v državi izdajateljici in ga po potrebi zaprosi, da mu brez odlašanja posreduje informacije, ki jih potrebuje.“

9 Člen 20 Okvirnega sklepa 2005/214, naslovljen „Izvajanje“, v odstavku 3 določa:

„Če je potrdilo iz člena 4 razlog za domnevo, da so bile kršene temeljne pravice ali temeljna pravna načela iz člena 6 Pogodbe, lahko vsaka država članica ugovarja priznavanju in izvršbi odločb. Uporabi se postopek iz člena 7(3).“

10 Potrdilo iz člena 4 Okvirnega sklepa 2005/214, ki je v Prilogi k temu sklepu, med drugim vsebuje rubriko (g), v kateri mora organ, ki je odločbo izdal, navesti vrsto odločbe o kazni (točka 1), povzeti dejstva in opisati okoliščine, v katerih je bila kršitev povzročena (točka 2), in kolikor ta kršitev pomeni eno od kršitev, navedenih v členu 5(1) tega okvirnega sklepa, označiti ustrezno polje.

Madžarsko pravo

11 Člen 112 az Európai Unió tagállamaival folytatott bűnügyi együttműködésről szóló 2012. évi CLXXX. törvény (zakon št. CLXXX iz leta 2012 o pravosodnem sodelovanju v kazenskih zadevah z državami članicami Evropske unije) v različici, ki se uporablja za dejansko stanje v postopku v glavni stvari, določa:

„Pravna pomoč pri izvršbi [zajema:]

[...]

(c) pravn[o] pomoč pri izvršbi denarne kazni ali drugih finančnih sankcij;

[...]“

12 V skladu s členom 113 tega zakona se lahko izvršba kazni ali ukrepa prevzame, če je sodbo države članice mogoče upoštevati.

13 Člen 140/A(3) in (4) navedenega zakona določa:

„3. V primeru vrst kaznivih dejanj, navedenih v prilogi št. 12, sodišče prevzema izvršbe denarne kazni države članice ne more zavrnilo z obrazložitvijo, da odločbe države članice o naložitvi denarne kazni ni mogoče upoštevati zaradi kršitve dvojne kaznivosti.

4. Določbe odstavka 3 se smiselno uporabljajo tudi, če je organ države članice prevzem izvršbe denarne kazni, naložene v tej državi, predlagal glede dejanja, ki v tej državi pomeni prekršek. [...]“

Avstrijsko pravo

- 14 Člen 103(2) Bundesgesetz vom 23. Juni 1967 über das Kraftfahrwesen (Kraftfahrgesetz 1967 – KFG. 1967) (zvezni zakon o motornih vozilih iz leta 1967) z dne 23. junija 1967 (BGBl. 267/1967), v različici, ki se uporablja za dejansko stanje v postopku v glavni stvari (v nadaljevanju: KFG 1967), določa:

„Organ lahko zahteva podatke o identiteti osebe, ki je v določenem trenutku vozila vozilo, identificirano z registrsko številko, ali je uporabljala priklopnik, identificiran z registrsko številko, oziroma je vozilo ali priklopnik pred določenim trenutkom nazadnje parkirala na določenem kraju. Te podatke, ki morajo vključevati ime in naslov zadevne osebe, mora sporočiti imetnik registracije – v primeru poskusne vožnje ali vožnje, povezane s prevozom vozila, pa imetnik dovoljenja; če ta imetnik teh podatkov ne more sporočiti, mora imenovati osebo, ki to lahko stori in za katero zato velja obveznost obvestitve; informacije, ki jih predloži oseba, za katero velja obveznost obvestitve, organa ne odvezujejo, da jih preveri, če se to izkaže za nujno z vidika okoliščin obravnavanega primera. Informacije je treba posredovati takoj in v primeru pisne zahteve v dveh tednih od vročitve; če teh informacij ni mogoče predložiti brez ustreznih registracij, je treba te opraviti. Pooblastilo organa, da zahteva take informacije, ima prednost pred pravico do molka.“

- 15 Člen 134(1) KFG 1967 določa:

„Kdor krši ta zvezni zakon [...], stori prekršek in se kaznuje z globo do 5000 EUR, če pa zadnjenavedene ni mogoče izterjati, s kaznijo odvzema prostosti do šest tednov.“

Spor o glavni stvari in vprašanji za predhodno odločanje

- 16 Upravni organ okrajnega glavarstva v Weizu je z odločbo o prekršku z dne 6. junija 2018, ki je 1. januarja 2019 postala pravnomočna, osebi LU na podlagi določb člena 103(2) v povezavi s členom 134(1) KFG 1967 naložil denarno kazen v višini 80 EUR, saj je ta kot imetnica registracije vozila, ki je bilo udeleženo v prometnem prekršku, storjenem 28. decembra 2017 na območju občine Gleisdorf (Avstrija), storila prekršek, ker v roku, določenem z avstrijsko zakonodajo, ni odgovorila na njegovo zahtevo, naj navede ime osebe, ki je vozila ali parkirala navedeno vozilo.
- 17 Upravni organ okrajnega glavarstva v Weizu je kot pristojni organ države izdajateljice odločbo o denarni kazni posredoval Zalaegerszegi Járásbíróság (okrajno sodišče v Zalaegerszegu, Madžarska) kot pristojnemu organu države izvršiteljice za izvršitev te odločbe. V potrdilu iz člena 4 Okvirnega sklepa 2005/214, ki je bilo priloženo k navedeni odločbi, je upravni organ države izdajateljice navedel, da prekršek, na podlagi katerega je bila izdana odločba o prekršku z dne 6. junija 2018, spada v kategorijo „ravnanj, ki so v nasprotju s predpisi o varnosti v prometu“ iz člena 5(1), triintrideseta alineja, Okvirnega sklepa 2005/214.
- 18 Zalaegerszegi Járásbíróság (okrajno sodišče v Zalaegerszegu) dvomi, ali lahko glede na pravno opredelitev kršitve, na podlagi katere je bila izdana odločba o prekršku z dne 6. junija 2018, ki jo je opravil organ, ki je odločbo izdal, in sicer kot „ravnanje, ki je v nasprotju s predpisi o varnosti v prometu“, ugotovi zahtevo tega organa za izvršbo odločbe o kazni na Madžarskem. Navedeno sodišče se namreč sprašuje, ali ta kršitev dejansko spada v kategorijo kršitev, določenih v členu 5(1), triintrideseta alineja, Okvirnega sklepa 2005/214.

- 19 Predložitveno sodišče priznava, da je Sodišče v sodbi z dne 5. decembra 2019, *Centraal Justitiele Incassobureau (Priznavanje in izvrševanje denarnih kazni)* (C-671/18, EU:C:2019:1054), rzsodilo, da pristojni organ države izvršiteljice ne more zavrnti priznanja in izvršitve odločbe o naložitvi denarne kazni za prekršek v cestnem prometu v smislu navedene določbe tega okvirnega sklepa, kadar je bila ta kazen osebi, v imenu katere je zadevno vozilo registrirano, naložena na podlagi domneve odgovornosti, določene z nacionalno zakonodajo države izdajateljice, če je to domnevo mogoče ovreči.
- 20 Vendar to sodišče ugotavlja, da je bila v zadevi, v kateri je bila izdana ta sodba, kazen sprejeta zaradi kršitve določb o varnosti v prometu.
- 21 V postopku v glavni stvari pa naj bi bilo drugače, saj naj bi dejanja, očitana osebi LU, pomenila bolj nepokorščino zoper odredbo pristojnih avstrijskih organov glede navedbe identitete osebe, ki je v času storitve kršitve vozila vozilo, kot pa „ravnanja, ki so v nasprotju s predpisi o varnosti v prometu“ v smislu člena 5(1), triintrideseta alineja, Okvirnega sklepa 2005/214.
- 22 V teh okoliščinah naj bi bilo mogoče, da kršitev iz postopka v glavni stvari ne spada med nobeno od kršitev, pri katerih se odločbe o kazni priznajo in izvršijo brez preverjanja dvojne kaznivosti dejanja.
- 23 Poleg tega naj bi opredelitev navedene kršitve kot „ravnanja, ki [je] v nasprotju s predpisi o varnosti v prometu“, pomenila pretirano široko razlago člena 5(1) Okvirnega sklepa 2005/214 in naj bi bila v nasprotju z njegovim ciljem.
- 24 Ob upoštevanju teh preudarkov je Zalaegerszegi Járásbíróság (okrajno sodišče v Zalaegerszegu) prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo ti vprašnji:
- „1. Ali je treba pravilo iz člena 5(1) Okvirnega sklepa [2005/214] razlagati tako, da če država članica izdajateljica navede oblike ravnanja, ki so našteje v njem, organ države članice izvršiteljice nima nobene nadaljnje diskrecijske pravice za zavrntev izvršitve in mora odločbo o naložitvi denarne kazni izvršiti?
2. Če je odgovor na prvo vprašanje nikalen, ali lahko organ države članice izvršiteljice šteje, da ravnanje, navedeno v odločbi države članice izdajateljice, ne ustreza ravnanju, ki je opisano na seznamu?“

Vprašnji za predhodno odločanje

Dopustnost

- 25 Avstrijska vlada trdi, da predlog za sprejetje predhodne odločbe ni dopusten, ker naj Sodišču ne bi omogočal ugotoviti, ali je odgovor na vprašnji za predhodno odločanje nujen za rešitev spora o glavni stvari.
- 26 Po mnenju navedene vlade je namen teh vprašanj namreč ugotoviti, ali lahko predložitveno sodišče zavrntev izvršitev odločbe o kazni iz postopka v glavni stvari na podlagi člena 5(3) in člena 7(2)(b) Okvirnega sklepa 2005/214, kar pomeni, da je treba najprej ugotoviti, ali kršitev, ki

se očita osebi LU, spada med kršitve, navedene na seznamu iz člena 5(1) tega okvirnega sklepa, in če je odgovor nikalen, ali ta pomeni kršitev po pravu države izvršiteljice v smislu člena 5(3) navedenega okvirnega sklepa.

- 27 Predlog za sprejetje predhodne odločbe pa naj ne bi omogočal preverjanja, ali je zadnjenavedeni pogoj izpolnjen, ker naj predložitveno sodišče ne bi pojasnilo, ali kršitev, ki jo je storila oseba LU, pomeni kršitev po madžarskem pravu.
- 28 V zvezi s tem je res, da se, kot je razvidno iz besedila člena 267 PDEU, predhodna odločba, za katero je zaproseno, „mora“ sprejeti, da se predložitvenemu sodišču omogoči „izreči sodbo“ v zadevi, v kateri odloča (sodba z dne 26. marca 2020, Miasto Łowicz in Prokurator Generalny, C-558/18 in C-563/18, EU:C:2020:234, točka 45 in navedena sodna praksa).
- 29 Vendar je v okviru sodelovanja med Sodiščem in nacionalnimi sodišči, ki ga določa člen 267 PDEU, le nacionalno sodišče, ki odloča o sporu in ki mora prevzeti odgovornost za sodno odločitev, pristojno, da ob upoštevanju posebnosti zadeve iz postopka v glavni stvari presodi potrebo po izdaji predhodne odločbe, da bi lahko izdalo sodbo, in tudi upoštevnost vprašanj, ki jih predloži Sodišču. Zato je Sodišče načeloma dolžno odločiti, če se predložena vprašanja nanašajo na razlago prava Unije (sodba z dne 12. maja 2021, Altenrhein Luftfahrt, C-70/20, EU:C:2021:379, točka 25).
- 30 Iz tega sledi, da za vprašanja o razlagi prava Unije, ki jih postavi nacionalno sodišče v pravnem in dejanskem okviru, za opredelitev katerega je samo odgovorno in katerega pravilnost ni predmet presoje Sodišča, velja domneva upoštevnosti. Sodišče lahko zavrne odločanje o predlogu nacionalnega sodišča samo, če je očitno, da zahtevana razlaga prava Unije nima nobene zveze z dejanskim stanjem ali predmetom spora o glavni stvari, če je problem hipotetičen ali če Sodišče nima na voljo dejanskih in pravnih elementov, ki so potrebni, da bi lahko na postavljena vprašanja dalo koristne odgovore (sodba z dne 12. maja 2021, Altenrhein Luftfahrt, C-70/20, EU:C:2021:379, točka 26).
- 31 V obravnavanem primeru je treba, prvič, poudariti, da se vprašanja za predhodno odločanje nanašata na razlago določbe prava Unije.
- 32 Drugič, opozoriti je treba, da ker namen postopka predhodnega odločanja ni razlaga določb nacionalnih zakonov in drugih predpisov, to, da predložitvena odločba ni popolnoma natančna pri opisu nacionalnega prava, Sodišču ne more odvzeti pristojnosti odgovoriti na vprašanje, ki mu ga je predložitveno sodišče predložilo (glej v tem smislu sodbo z dne 1. decembra 2005, Burtscher, C-213/04, EU:C:2005:731, točka 33).
- 33 Tretjič, ugotoviti je treba, da bo ne glede na vprašanje o pogojih uporabe člena 5(3) Okvirnega sklepa 2005/214 odgovor Sodišča omogočil razjasnitev vprašanja, ali ima organ države izvršiteljice polje proste presoje za izpodbijanje pravne opredelitve kršitve, ki jo je opravil organ, ki je odločbo izdal, in v skladu s katero je navedena kršitev zajeta s seznamom iz člena 5(1) tega okvirnega sklepa.
- 34 V teh okoliščinah in ob upoštevanju sodne prakse, navedene v točkah od 28 do 30 te sodbe, je predlog za sprejetje predhodne odločbe dopusten.

Vsebinska presoja

- 35 Predložitveno sodišče z vprašanjema za predhodno odločanje, ki ju je treba obravnavati skupaj, v bistvu sprašuje, ali je treba člen 5(1) Okvirnega sklepa 2005/214 razlagati tako, da lahko pristojni organ države izvršiteljice zavrne priznanje in izvršitev pravnomočne odločbe o naložitvi denarne kazni, če meni, da zadevna kršitev, kakor jo je organ države članice izdajateljice opredelil in opisal v potrdilu iz člena 4 tega okvirnega sklepa, ne spada v eno od kategorij kršitev, za katere v navedenem členu 5(1) ni določeno preverjanje dvojne kaznivosti dejanja.
- 36 V zvezi s tem je treba uvodoma opozoriti, da je – kot to izhaja zlasti iz členov 1 in 6 ter uvodnih izjav 1 in 2 Okvirnega sklepa 2005/214 – cilj tega okvirnega sklepa vzpostaviti učinkovit mehanizem za čezmejno priznavanje in izvrševanje pravnomočnih odločb, s katerimi je fizični ali pravni osebi naložena denarna kazen zaradi storitve ene od kršitev, navedenih v členu 5 (sodba z dne 5. decembra 2019, Centraal Justitieel Incassobureau (Priznavanje in izvrševanje denarnih kazni), C-671/18, EU:C:2019:1054, točka 29 in navedena sodna praksa).
- 37 Namen tega okvirnega sklepa je brez harmonizacije kazenskih zakonodaj držav članic zagotoviti izvršitev denarnih kazni v teh državah zaradi načela vzajemnega priznavanja (sodba z dne 4. marca 2020, Bank BGŻ BNP Paribas, C-183/18, EU:C:2020:153, točka 49).
- 38 Sistematika Okvirnega sklepa 2005/214 torej temelji na načelu vzajemnega priznavanja. Z zadnjenavedenim načelom se v skladu s členom 6 tega okvirnega sklepa zahteva, da morajo države članice načeloma priznati odločbo o naložitvi denarne kazni, ki je bila posredovana na podlagi člena 4 navedenega okvirnega sklepa, brez nadaljnjih formalnosti in nemudoma ukreniti vse potrebno za njeno izvršbo, pri čemer je treba razloge za zavrnitev priznanja ali izvršbe take odločbe razlagati strogo (glej v tem smislu sodbo z dne 5. decembra 2019, Centraal Justitieel Incassobureau (Priznavanje in izvrševanje denarnih kazni), C-671/18, EU:C:2019:1054, točka 31 in navedena sodna praksa).
- 39 Poleg tega je treba opozoriti, da sta tako načelo vzajemnega zaupanja med državami članicami kot načelo vzajemnega priznavanja, ki temelji na medsebojnem zaupanju med državami članicami, v pravu Unije temeljnega pomena, saj omogočata vzpostavitev in ohranjanje območja brez notranjih meja (sodba z dne 10. januarja 2019, ET, C-97/18, EU:C:2019:7, točka 17 in navedena sodna praksa).
- 40 V teh okoliščinah mora pristojni organ države članice izvršiteljice načeloma priznati in izvršiti posredovano odločbo, z odstopanjem od splošnega pravila pa to lahko zavrne le zaradi enega od razlogov za zavrnitev priznanja ali izvršitve, ki so izrecno določeni v Okvirnem sklepu 2005/214 (glej v tem smislu sodbo z dne 5. decembra 2019, Centraal Justitieel Incassobureau (Priznavanje in izvrševanje denarnih kazni), C-671/18, EU:C:2019:1054, točka 33).
- 41 V zvezi z opredelitvijo kršitve, na podlagi katere je bila izdana zadevna odločba o kazni, je treba poudariti, da imajo v skladu s členom 5(1) Okvirnega sklepa 2005/214 kršitve, ki so na seznamu iz te določbe, za posledico priznanje in izvršbo odločb brez preverjanja dvojne kaznivosti dejanja, če so kaznive po zakonodaji države izdajateljice in „v skladu z opredelitvijo po zakonodaji države izdajateljice“.
- 42 Zato je organ države izvršiteljice načeloma vezan na presojo organa države izdajateljice v zvezi z opredelitvijo zadevne kršitve, zlasti glede vprašanja, ali navedena kršitev spada v eno od kategorij kršitev s seznama iz člena 5(1) Okvirnega sklepa 2005/214.

- 43 Če torej organ države izdajateljice kršitev opredeli kot kršitev, ki spada v eno od kategorij kršitev s seznama iz člena 5(1) Okvirnega sklepa, in posreduje odločbo o kaznovanju kršitve v skladu s členom 4 navedenega okvirnega sklepa, mora organ države izvršiteljice navedeno odločbo načeloma priznati in izvršiti.
- 44 Taka ugotovitev je podprta z analizo okvira, v katerega je umeščen člen 5(1) Okvirnega sklepa 2005/214. Na eni strani namreč iz člena 7(1) tega okvirnega sklepa izhaja, da so razlogi za zavrnitev priznanja ali izvršitve izrecno določeni v tem okvirnem sklepu. Na drugi strani pa se mora v skladu s členom 7(3) navedenega okvirnega sklepa pristojni organ države članice izvršiteljice v primerih iz člena 7(1) tega sklepa pred odločitvijo o zavrnitvi priznanja ali izvršitve odločbe na kakršen koli primeren način posvetovati s pristojnim organom v državi izdajateljici in ga po potrebi zaprositi, da mu brez odlašanja posreduje informacije, ki jih potrebuje.
- 45 Poleg tega bi bila razlaga člena 5(1) Okvirnega sklepa 2005/214, ki bi organu države izvršiteljice omogočala, da zadevno kršitev opredeli glede na svoje nacionalno pravo, v nasprotju z načelom vzajemnega zaupanja, na katerem temelji ta okvirni sklep in ki je v pravu Unije temeljnega pomena, ter z zahtevami v zvezi s pravilnim delovanjem in učinkovitostjo sistema medsebojne pomoči, vzpostavljenega z navedenim okvirnim sklepom.
- 46 V obravnavanem primeru predložitveno sodišče dvomi, da bi lahko kršitev, ki jo je storila oseba LU, spadala v kategorijo kršitev iz člena 5(1), triintrideseta alineja, Okvirnega sklepa 2005/214. To sodišče zlasti meni, da je organ države članice izdajateljice navedeno kategorijo razlagal preširoko, saj naj ta ne bi zajemala kršitev, ki so le posredno povezane z varnostjo v prometu in ki – tako kot v postopku v glavni stvari – pomenijo bolj nepokorščino zoper odredbo organa kot pa „ravnanja, ki so v nasprotju s predpisi o varnosti v prometu“.
- 47 Vendar iz informacij, ki jih ima na voljo Sodišče, na eni strani izhaja, da je organ države članice izdajateljice na podlagi člena 103(2) KFG 1967 kršitev iz postopka v glavni stvari opredelil kot ravnanje, ki je v nasprotju s predpisi o varnosti v prometu v smislu člena 5(1), triintrideseta alineja, Okvirnega sklepa 2005/214.
- 48 Na drugi strani predložitvena odločba ne vsebuje nobenega elementa, na podlagi katerega bi bilo mogoče šteti, prvič, da potrdilo iz člena 4 Okvirnega sklepa 2005/214 očitno ne ustreza odločbi o kazni za prometni prekršek, storjen 28. decembra 2017, in drugič, da je v njej navedeno le, da je organ, ki je odločbo izdal, kategorijo kršitev iz člena 5(1), triintrideseta alineja, tega okvirnega sklepa razlagal preširoko. Tako se ne zdi, da obravnavani primer spada pod enega od primerov iz člena 7(1) navedenega okvirnega sklepa, v katerih lahko organi države izvršiteljice priznanje in izvršitev odločbe o kazni zavrnejo.
- 49 V teh okoliščinah organ države članice izvršiteljice ne more zavrniti priznanja in izvršitve odločbe o kazni, ki mu je bila posredovana.
- 50 Vendar je treba opozoriti, da lahko v skladu s členom 20(3) Okvirnega sklepa 2005/214 pristojni organ države članice izvršiteljice, če je potrdilo iz člena 4 razlog za domnevo, da so bile kršene temeljne pravice ali temeljna pravna načela iz člena 6 PEU, priznavanju in izvršitvi odločbe ugovarja. V takem primeru mora pred tem zaprositi organ države članice izdajateljice za vse potrebne informacije v skladu s členom 7(3) tega okvirnega sklepa. Da se zagotovi polni učinek navedenega okvirnega sklepa in zlasti spoštovanje temeljnih pravic, mora organ države članice

izdajateljice te informacije predložiti (glej v tem smislu sodbo z dne 5. decembra 2019, Centraal Justitieel Incassobureau (Priznavanje in izvrševanje denarnih kazni), C-671/18, EU:C:2019:1054, točki 44 in 45).

- 51 Glede na vse zgornje preudarke je treba na postavljeni vprašanji odgovoriti, da je treba člen 5(1) Okvirnega sklepa 2005/214 razlagati tako, da organ države izvršiteljice, če ni podan kateri od razlogov za zavrnitev priznanja ali izvršitve, ki so izrecno določeni v tem okvirnem sklepu, načeloma ne more zavrniti priznanja in izvršitve pravnomočne odločbe o naložitvi denarne kazni, če je organ države izdajateljice v potrdilu iz člena 4 navedenega okvirnega sklepa zadevno kršitev opredelil kot kršitev, ki spada v eno od kategorij kršitev, za katere v navedenem členu 5(1) ni predvideno preverjanje dvojne kaznivosti dejanja.

Stroški

- 52 Ker je ta postopek za stranki v postopku v glavni stvari ena od stopenj v postopku pred predložitvenim sodiščem, to odloči o stroških. Stroški za predložitev stališč Sodišču, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (prvi senat) razsodilo:

Člen 5(1) Okvirnega sklepa Sveta 2005/214/PNZ z dne 24. februarja 2005 o uporabi načela vzajemnega priznavanja denarnih kazni, kakor je bil spremenjen z Okvirnim sklepom Sveta 2009/299/PNZ z dne 26. februarja 2009, je treba razlagati tako, da organ države izvršiteljice, če ni podan kateri od razlogov za zavrnitev priznanja ali izvršitve, ki so izrecno določeni v tem okvirnem sklepu, načeloma ne more zavrniti priznanja in izvršitve pravnomočne odločbe o naložitvi denarne kazni, če je organ države izdajateljice v potrdilu iz člena 4 navedenega okvirnega sklepa zadevno kršitev opredelil kot kršitev, ki spada v eno od kategorij kršitev, za katere v navedenem členu 5(1) ni predvideno preverjanje dvojne kaznivosti dejanja.

Podpisi